

Arrest

nr. 348 194 van 9 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 13 februari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 januari 2026.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 24 februari 2026 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten, komt volgens haar verklaringen België binnen op 31 juli 2012 en verzoekt op 3 augustus 2012 om internationale bescherming. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) kent verzoekster op 26 februari 2013 de vluchtelingenstatus toe. Na een persoonlijk onderhoud op 18 november 2025, waarbij haar de mogelijkheid werd geboden haar standpunt te geven over het voornemen om haar status te heroverwegen, beslist de commissaris-generaal op 12 januari 2026 tot intrekking van de aan verzoekster verleende vluchtelingenstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aangetekend naar verzoekster wordt verstuurd, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Majac in de gemeente Podujevë (Kosovo) en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. Rond uw twintigste beseftte u dat u lesbisch was. Zeven jaar voor uw vertrek uit Kosovo, ergens rond het jaar 2005, begon u een relatie met een nicht van uw vader, L. K.. Jullie relatie kwam in 2010/2011 aan het licht. Het contact met L. werd verbroken en u werd mishandeld door uw familie. Ze trachtten u ook uit te huwelijken aan een man. U verliet na een aantal maanden uw ouderlijke woning. U sliep geregeld op straat maar vond ook onderdak bij uw vriendin E. Anderhalf jaar nadat u uw familie verlaten had kwam u in contact met een oude Macedonische kennis van uw familie. U vertelde hem enkel over het huwelijk waartoe u door uw familie gedwongen was, waarop hij u tijdelijk onderdak bij zijn familie aanbood. In juli 2012 reisde u op illegale wijze van (Noord-)Macedonië naar België. Op 3 augustus 2012 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. U stelde omwille van uw lesbische geaardheid en uw relatie met L. niet te kunnen terugkeren naar Kosovo omdat u ernstige problemen met uw familie vreesde. Op 26 februari 2013 werd u erkend als vluchteling op basis van uw lesbische geaardheid.

Op 10 april 2025 verzocht K. K. (O.V. x.xxx.xxx), een Servische man die jarenlang in Tsjechië had gewoond, in België om internationale bescherming. Zijn verzoek is in behandeling bij het Commissariaat-generaal. Uit zijn verklaringen ten aanzien van de Belgische asielinstanties bleek dat u met hem in België in het huwelijk was getreden op 6 november 2024.

Omdat door uw huwelijk met een man de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas ernstig op de helling kwam te staan, werd er besloten te onderzoeken of de vluchtelingenstatus die u werd toegekend nog steeds op u van toepassing is. Met het oog op de mogelijke herziening van uw vluchtelingenstatuut en om u de gelegenheid te geven op dit nieuwe element te reageren, werd een persoonlijk onderhoud met u georganiseerd op 18 november 2025.

Tijdens dit persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal bleef u bij uw initiële verklaringen dat u op vrouwen valt, dat u een relatie had met L. en dat u hierdoor problemen kreeg met uw familie, waarna u het land verliet. In België trok u in 2013 in bij B. K. (O.V. x.xxx.xxx). Hij had in 1991 tevergeefs asiel aangevraagd in België maar was hier sindsdien blijven wonen. Via B. leerde u K. – uw man - kennen en u werd verliefd op hem omdat hij één van de weinige mannen was die u accepteert zoals u bent. Jullie huwden aldus op 6 november 2024 in Gent.

U legde na uw persoonlijk onderhoud een kopie neer van uw Belgische vluchtelingenpaspoort, alsook een schrijven van het OCMW van Gent d.d. 20 november 2025 waaruit blijkt dat u sinds 2014 gekend bent bij de psychologische dienst van het Gentse OCMW, dat verschillende psychologen rapporteerden dat u ambulante niet te begeleiden bent en dat u zelf aangaf vergeetachtig te zijn.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U haalde weliswaar heden nog steeds geheugenproblemen te hebben – te wijten aan trauma's die u opliep in de oorlog, aan coronavaccins, aan uw leeftijd en aan de menopauze - maar u toonde dit op geen enkele wijze aan (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 9 en 12). Uit het attest van het OCMW Gent blijkt immers alleen maar dat u in het verleden psychologisch werd opgevolgd en dat u zelf aangaf dat u vergeetachtig bent. Dit werd evenwel niet klinisch vastgesteld of onderbouwd. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.

In casu diende uw vluchtelingenstatus opnieuw te worden overwogen nadat u in België gehuwd bent met K. K. (O.V. x.xxx.xxx). Dit wijst erop dat u getracht heeft de asielinstanties te misleiden en dat u geen gegronde vrees koestert voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Na uw persoonlijk onderhoud op 18 november 2025, waarin u de gelegenheid werd gegeven om hierop te reageren, dient vastgesteld te worden dat niet alleen uw huwelijk met K. maar ook een aantal tegenstrijdigheden en merkwaardige vaststellingen doorheen uw verklaringen met betrekking tot uw

geaardheid de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten op fundamentele wijze ondermijnen.

Op basis van de elementen in het administratieve dossier dient er bijgevolg vastgesteld te worden dat, niettegenstaande u op 26 februari 2013 erkend werd als vluchteling, heden uw vluchtelingenstatus moet worden ingetrokken. Er kan immers geen enkel geloof gehecht worden aan uw voorgehouden seksuele geaardheid.

Ten eerste doen uw verklaringen over de wijze waarop u als lesbische vrouw in 2024 een heteroseksueel huwelijk aanging op bijzonder ernstige wijze afbreuk aan uw beweerde lesbische geaardheid.

- In het kader van uw eerste twee persoonlijke onderhouds verklarde u lesbisch te zijn en geen interesse gehad te hebben in mannen (CGVS d.d. 10 september 2012, p. 7 en 16; CGVS d.d. 19 september 2012, p. 2). Doorheen uw derde persoonlijk onderhoud op 18 november 2025 verklaarde u echter meermaals dat het niet zo is dat u niet van mannen houdt (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 6, 7 en 13). Gevraagd om de evolutie te schetsen van u als lesbische vrouw naar een vrouw die een huwelijk aangaat met een man, verklaarde u dat u een relatie heeft met een man, dat er in Kosovo een andere mentaliteit is, dat er geen mannen zijn die een relatie willen met een lesbische vrouw (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 13). Nogmaals gepeild naar deze evolutie gaf u aan dat u zich probeerde te herinneren wat u eerder verklaard had en dat u destijds gezegd had dat u ook van mannen hield (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 14). Dit blijkt echter op geen enkele wijze uit de verklaringen die u na uw aankomst in België ten aanzien van de asielinstanties afgelegd heeft. Bovendien geeft u met deze repliek op geen enkele wijze de evolutie in uw seksuele en/of relationele voorkeuren weer. Dat uw echtgenoot een van de weinige mannen is die accepteert dat dit kan en dat hij u heeft aangenomen zoals u bent (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 14), kan evenmin weerhouden worden als een afdoende omschrijving van uw evolutie van lesbische dame naar een vrouw die een heteroseksueel huwelijk aangaat.

- U gaf voorts aan niet geïnteresseerd te zijn in K. Gevraagd om dit uit te leggen gaf u aan niet geïnteresseerd te zijn geweest in een huwelijk. Gevraagd om in detail uit te leggen waarom u toch huwde als u geen interesse had in uw echtgenoot, kon u slechts aangeven dat u eerst niet geïnteresseerd was in hem, maar dat u uiteindelijk verliefd bent geworden zonder te verduidelijken waar deze verliefdheid vandaan kwam (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 4, 5 en 7).

- Gevraagd naar de reden waarom u in 2012 asiel had aangevraagd in België stelde u dat u een relatie had gehad met een vrouw en dat u hierdoor problemen met uw familie kreeg (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 7). Gevraagd hoe uw lesbische geaardheid in overeenstemming gebracht kan worden met uw huwelijk met een man gaf u aan dat u vroeger relaties had gehad met mannen, maar dat dit zonder gevoelens was. Erop gewezen dat u nochtans verklaard had verliefd te zijn geworden op uw man, verwees u naar uw gebrekkige kennis van het Nederlands (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 7). Nogmaals gevraagd hoe het zover komt dat u als lesbische dame met een man in het huwelijk getreden bent, gaf u aan dat dat het huwelijk is, dat u niet wist hoe u dat kon uitleggen. Nadien vroeg u zich nogmaals luidop af hoe u met vrouwen in contact kon komen als u de taal niet kent (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 7). Gevraagd hoe u uw huidige seksuele geaardheid zou omschrijven gaf u aan dit niet te kunnen uitleggen. Gevraagd om het toch te proberen kon u opnieuw geen antwoord geven (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 7). Erop gewezen dat het vreemd is dat u als lesbische vrouw toch gehuwd bent met een man kwam u nogmaals niet verder dan te stellen dat u de taal niet kent en eraan toe te voegen dat uw passie voor mannen niet zo groot is dan uw passie voor L. (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 8).

Ten tweede herinnert u zich nauwelijks iets over de ontdekking van uw geaardheid en uw relatie met L.

- U kon niets meer vertellen over de wijze waarop u zich bewust werd van uw lesbische geaardheid (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 12). Erop gewezen dat u toch iets moet kunnen vertellen gelet op het ingrijpende karakter hiervan, gaf u aan dat u medicatie tegen stress en slaappillen inneemt (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 12). Nog los van het gegeven dat u dit niet aantoont, kon u ook niet uitleggen hoe u dit zou verhinderen om te vertellen over de wijze waarop u zich bewust werd van uw geaardheid (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 12). Bovendien kan er maar zeer moeilijk ingezien worden dat u volstrekt niets meer zou kunnen vertellen over deze determinerende episode in uw leven, waarvan in alle redelijkheid kan verwacht worden dat u dienaangaande kan vertellen, quod non in casu.

- U wist voorts niets meer te vertellen over de wijze waarop uw relatie met L. is gestart. U bleef stil op de vragen die u in dit verband gesteld werden of u gaf aan dit niet meer te herinneren (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 12). Gevraagd hoe jullie relatie aan het licht kwam, vertelde u echter dat jullie relatie begon zoals bij iedereen: jullie zoenden, jullie betastten elkaar. Andere details wilde u niet meegeven (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 13). Gevraagd waar jullie elkaar voor het eerst jullie liefde voor elkaar geuit hebben, gaf u

aan dit niet te kunnen zeggen. Uw rechtvaardiging dat u tussen drie mannen zat (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 13), kan moeilijk overtuigen. Niet alleen had u tot dan toe op geen enkele wijze aangegeven dat u in dergelijke omstandigheden geen verklaringen kon afleggen, ook werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud op 19 september 2012 reeds bijgestaan door een raadsheer. Hiervan maakte u destijds geen probleem om details te geven.

- *Gevraagd naar de wijze waarop uw relatie met L. aan het licht kwam, begon u naast de kwestie te vertellen over uw relatie met een man toen u zeventien of achttien jaar oud was, waarna u L. leerde kennen en jullie elkaar begonnen aan te raken en te betasten (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 13). Nogmaals gevraagd naar de ontdekking van jullie relatie verklaarde u dit zich niet te kunnen herinneren. U wist niet of de moeder van L. of een kind jullie gezien had. U gaf voorts aan dat jullie misschien in de kamer van L. waren geweest (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 13). Een dergelijk gebrek aan kennis over deze ingrijpende gebeurtenis is absoluut niet aannemelijk.*

- *Gevraagd naar de problemen die u hierop gekend heeft met uw familie omwille van uw relatie met L., kon u geen antwoord geven. U wist het niet meer. Buiten het feit dat u uit het huis gezet was, bent u deze zaken allemaal vergeten (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 9).*

- *Uw rechtvaardiging dat dit alles reeds jaren geleden heeft plaatsgevonden kan uw gebrek aan herinneringen geenszins verschonen (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 9 en 12). Het gaat hier om ingrijpende gebeurtenissen die een bepalende impact gehad hebben op uw leven. Dienaangaande kan verwacht worden dat men hier een minimum aan kennis over heeft, quod non in casu. Dat u heden geheugenproblemen heeft toont u niet aan. Dat u een trauma opliep door de oorlog in Kosovo, zoals u eveneens aanhaalde tijdens uw persoonlijke onderhoud in 2012, wordt an sich niet betwist doch uit niets blijkt dat deze mentale problematiek anno 2025 nog steeds actueel is. Dat het krijgen van een coronavaccin invloed heeft gehad op uw geheugen en u hierdoor een bijkomend trauma opliep en dat u door een beenbreuk vijf jaar geleden gestresseerd bent, zijn eveneens niet meer dan een blote beweringen die op geen enkele wijze kunnen onderbouwen dat u niet in de mogelijkheid zou zijn om iets te kunnen vertellen over uw initiële vluchtrelaas (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 9 en 12).*

Ten derde legde u tegenstrijdige verklaringen af over de periode nadat uw relatie met L. aan het licht kwam.

- *U verklaarde aanvankelijk dat u na de ontdekking van uw relatie met L. nog twee jaar bij uw familie bleef (CGVS 10 september 2012, p. 7). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud gaf u aan dat het ging om twee, drie of maanden (CGVS d.d. 19 september 2012, p. 8 en 9). In het kader van uw laatste persoonlijk onderhoud gaf u aan dat u twee of drie dagen na de ontdekking van uw relatie met L. uit huis werd gezet door uw familie (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 13).*

- *Nadien verbleef u gedurende anderhalf jaar soms op straat, soms bij een vriendin. U bent evenwel tegenstrijdig over de identiteit van deze vriendin. Eerst gaf u aan dat zij E. M. heette (CGVS 10 september 2012, p. 3 en 12; CGVS d.d. 19 september 2012, p. 9). Heden geeft u aan dat haar naam M. B. was (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 10).*

- *Net voor uw vertrek naar België verbleef u een periode bij een Macedonische familie. Ook dienaangaande bent u tegenstrijdig. Zo gaf u eerst aan slechts een week bij deze familie verbleven te hebben (CGVS d.d. 10 september 2012, p. 5, 6 en 15). Heden geeft u aan dat u daar (meer dan) een maand onderdak vond (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 10).*

Ten vierde overtuigen uw verklaringen over uw leven als lesbische vrouw in België niet.

- *U heeft geen relaties meer gehad met vrouwen sinds uw aankomst in België (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 6 en 7). U weet dit aan uw gebrekkige taalkennis: u weet niet hoe u met iemand kan praten als u de taal niet kent (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 7).*

- *U heeft niets ondernomen om in contact te komen met andere vrouwen. Opnieuw verwees u hierbij naar het feit dat u geen Nederlands kan (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 11). Dat u elke donderdag les zou volgen – hetgeen u niet aantoonst –, maar het voor u moeilijk is om de taal te leren (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 11), kan nauwelijks overtuigen gelet op het gegeven dat u reeds dertien jaar in België woont. U kende overigens ook geen enkele ontmoetingsplaats voor de LGBT-gemeenschap of LGBT-organisaties in België alwaar u in contact zou kunnen treden met andere vrouwen (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 12).*

- *Het is voorts weinig aannemelijk dat u sinds uw komst naar België op geen enkele wijze contact heeft gezocht met L., de vrouw met wie u in Kosovo een relatie had en voor uw passie zeer groot was (CGVS d.d. 19 september 2012, p. 9; CGVS d.d. 18 november 2025, p. 8). Dat u stress had na uw aankomst in België*

kan tot op zekere hoogte aangenomen worden, maar het gegeven dat u intussen reeds dertien jaar lang geen contact met haar zocht is zeer bevreemdend. U verwees in dit verband overigens opnieuw naar uw gebrekkige taalkennis, doch dit houdt geen steek gezien u met L. in het Albanees kan communiceren (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 8).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan er aan uw lesbische geaardheid, aan uw relatie met L. en de problemen met uw familie geen enkel geloof gehecht worden. Er dient dan ook benadrukt te worden dat u door het afleggen van bedrieglijke verklaringen in dit verband bewust de asielmotieven op basis waarvan u de vluchtelingenstatus heeft verkregen verkeerd voorgesteld heeft. Derhalve kan er overgegaan worden tot de intrekking van uw vluchtelingenstatuut voor zoverre u geen andere motieven kan aanbrengen die het behoud van het u toegekende statuut kunnen rechtvaardigen. Dit is hier evenwel niet het geval. Hiernaar gevraagd verwijst u immers enkel naar de problemen die u gekend heeft met uw familie omwille van uw geaardheid en omwille van uw lesbische relatie met L., waaraan zoals hierboven vastgesteld geen enkel geloof meer gehecht kan worden (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 14).

Gelet op het geheel van bovenstaande argumentatie dient uw vluchtelingenstatus dan ook ingetrokken te worden op basis van Artikel 55/3/1 §2, 2° van Vreemdelingenwet. Om dezelfde redenen kan er in uw hoofdte geen sprake zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet. Ook zijn er geen indicaties dat er in Kosovo actueel een reëel risico zou bestaan om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict en is er aldus geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Dat u een Belgisch vluchtelingenpaspoort heeft en dat u gekend bent bij het OCMW omwille van uw psychologische problemen wordt niet betwist. In dit verband kan er overigens nog opgemerkt worden dat uit niets blijkt dat u geen toegang zou hebben tot de Kosovaarse gezondheidszorg. U heeft in het verleden overigens reeds beroep kunnen doen op een psycholoog in Kosovo (CGVS 10 september 2012, p. 10 en 11).

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken. (...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 20 van de Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU (hierna: de APR).

Verzoekster werpt op dat onterecht geen bijzondere procedurele noden zijn weerhouden terwijl zij op ondubbelzinnige wijze kenbaar heeft gemaakt dat zij enorme problemen ondervindt op vlak van geheugen, door hetgeen zij allemaal heeft meegemaakt. Zij signaleerde ook hiervoor reeds in behandeling te zijn geweest bij een psycholoog via het OCMW. Onder verwijzing naar artikel 20, lid 3 en 4 en overweging 18 van de APR, kwam het volgens verzoekster aan de *protection officer* toe om op te werpen dat zij op het moment van het persoonlijk onderhoud niet in staat was een coherent verhaal te brengen ten gevolge van haar geheugenproblemen en dat er bijzondere procedurele waarborgen dienden voorzien te worden voordat het onderhoud kon verdergaan. Het komt aan de verwerende partij toe om de kwetsbaarheden van verzoekers te onderzoeken indien daartoe aanwijzingen bestaan. Die aanwijzingen blijken luidens het verzoekschrift duidelijk uit de notities van het persoonlijk onderhoud en werden tevens door de aanwezige advocaat opgemerkt, doch de *protection officer* heeft op geen enkel moment initiatief genomen om steunmaatregelen te nemen. Zij voegt bij haar verzoekschrift een bijkomend medisch attest. Zij besluit dat de verwerende partij tekortkomt aan haar verplichtingen in het kader van de APR.

2.1.2. In een tweede middel voert verzoekster een manifeste beoordelingsfout aan en de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster gaat in op de overwegingen van de bestreden beslissing op grond waarvan wordt geoordeeld dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan haar lesbische geaardheid, haar relatie met L. en de problemen met haar familie en dat zij van de vluchtelingenstatus dient uitgesloten te worden en tracht deze te weerleggen.

2.1.3. Op basis van het voorgaande vraagt verzoekster de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om haar de vluchtelingenstatus of minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen met het oog op een actueel onderzoek naar haar situatie, waarbij de nodige procedurele waarborgen worden gehanteerd rekening houdende met haar psychologische toestand.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog volgende stukken bij het verzoekschrift:

- medisch attest d.d. 23 januari 2026 (stuk 2);
- COI Focus “Kosovo Algemene situatie” d.d. 6 januari 2025 (stuk 3).

2.2.2. Op 20 februari 2026 maakt verzoekster, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarbij zij een medisch attest d.d. 6 februari 2026 voegt.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijken te geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure. In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede gronden het volgende geoordeeld:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U haalde weliswaar heden nog steeds geheugenproblemen te hebben – te wijten aan trauma’s die u opliep in de oorlog, aan coronavaccins, aan uw leeftijd en aan de menopauze – maar u toonde dit op geen enkele wijze aan (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 9 en 12). Uit het attest van het OCMW Gent blijkt immers alleen maar dat u in het verleden psychologisch werd opgevolgd en dat u zelf aangaf dat u vergeetachtig bent. Dit werd evenwel niet klinisch vastgesteld of onderbouwd. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Aan het tijdens de administratieve procedure enig voorgelegd en zeer summier schrijven van het OCMW Gent kan niet meer worden toegedicht dan de commissaris-generaal al deed, met name dat verzoekster in het verleden psychologisch werd opgevolgd en dat zij zelf aangaf vergeetachtig te zijn zonder dat dit klinisch werd vastgesteld en onderbouwd. Bij het verzoekschrift en haar aanvullende nota voegt verzoekster twee doorverwijsbrieven aan een “collega” van respectievelijk 26 januari 2026 en 5 februari 2026, opgesteld door dokter H. maar waarvan de eventuele specialisatie geenszins is opgenomen. Aldus kan niet worden vastgesteld wat voor soort dokter deze stukken heeft opgesteld en evenmin aan wie de doorverwijsbrieven zijn gericht. Waar in het document van 23 januari 2026 is aangegeven “doorverwijzing psychiater op vraag van zoon en mevrouw”, stipt de Raad aan dat nergens uit blijkt dat verzoekster een zoon heeft. Hoewel uit deze stukken kan afgeleid worden dat verzoekster kampt met een zekere psychologische problematiek,

kunnen hieruit voorts geenszins concrete vaststellingen blijken die een ander licht kunnen werpen op de voorgaande conclusie inzake de beoordeling van de bijzondere procedurele noden. Zo wordt hierin onder andere melding gemaakt van ernstige depressieve klachten en suïcidaliteit, moeilijke concentratie, anhedonie, slecht slapen, weinig eten, paniek en angsten, hartkloppingen en vergeetachtigheid. Niettegenstaande deze stukken melding maken van deze klachten wordt hierin evenwel nergens een eenduidige, specifieke diagnose gesteld die gebaseerd is op een uitvoerig medisch en/of psychiatrisch onderzoek. In het recentste attest wordt ook aangegeven dat de dokter verzoekster slechts twee keer heeft gezien. Er blijkt geenszins afdoende duidelijk op welke specifieke onderzoeken of vaststellingen de bevindingen van dokter H. gebaseerd zijn. Hieruit kunnen dan ook geen bijzondere procedurele noden voor verzoekster worden afgeleid, noch wordt in het verzoekschrift concreet toegelicht welke specifieke steunmaatregelen getroffen dienden te worden. Dat verzoekster niet in staat zou zijn om coherente en volwaardige verklaringen af te leggen of eventueel zou kampen met geheugenproblemen, is een blote bewering die geen concrete basis vindt in bovengenoemde stukken en blijkt aldus een loutere hypothese die op geen enkele manier onderbouwd wordt met concrete onderzoeksresultaten of vaststellingen. Bijgevolg mag dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat verzoekster coherente, volledige en doorleefde verklaringen kan afleggen omtrent de door haar aangehaalde motieven. Volledigheidshalve blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat het laatste persoonlijk onderhoud rustig is verlopen en er werd tevens gepolst naar verzoekster haar welzijn (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud d.d. 18 november 2025, p. 12). Verzoekster gaf op het einde aan alle vragen en de tolk goed begrepen te hebben (*ibid.*, p. 15). Noch zij, noch haar advocaat maakten een voorbehoud voor het plaatsvinden van het onderhoud. Enkel op het einde ervan wierp de advocaat op dat het opmerkelijk is dat verzoekster heel veel dingen niet meer weet en dat het opportuun is om medisch te laten vaststellen wat er aan de hand is (*ibid.*, p. 16). Het weze herhaald dat uit de voorliggende medische stukken niet vermag te blijken dat van verzoekster omwille van ernstige geheugenproblemen geen volwaardige deelname aan de procedure kan worden verwacht.

Waar verzoekster zich beroept op een schending van artikel 20 van de APR, merkt de Raad op dat deze bepaling overeenkomstig de overgangsbepaling vervat in artikel 79 van de APR formeel in werking is getreden op 11 juni 2024 maar pas van toepassing is met ingang van 12 juni 2026.

Verzoekster geeft nog aan dat het commissariaat-generaal waakzaam dient te zijn voor tekenen van kwetsbaarheid en deze te onderzoeken indien daartoe aanwijzingen zijn. De Raad wijst er in dit verband op dat artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet in de mogelijkheid voorziet voor de commissaris-generaal om, indien dit door hem relevant wordt geacht voor de beoordeling van het verzoek, aan de verzoeker om internationale bescherming te vragen zich te onderwerpen aan een medisch onderzoek betreffende aanwijzingen van vroegere vervolging of ernstige schade, mits de verzoeker hiermee instemt. Dit betreft een mogelijkheid en in hoofde van de commissaris-generaal bestaat geenszins een wettelijke verplichting om dergelijk medisch onderzoek te gelasten. Indien de commissaris-generaal bovendien geen dergelijk medisch onderzoek gelast, kan een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/8, § 2, van de Vreemdelingenwet op eigen initiatief en kosten een medisch onderzoek regelen en hiervan een medisch getuigschrift voorleggen aan de commissaris-generaal. *In casu* legde verzoekster op eigen initiatief verschillende medische attesten in de zin van artikel 48/8, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet neer en vond er derhalve wel degelijk een medisch onderzoek plaats. Overeenkomstig artikel 48/8, § 4, van de Vreemdelingenwet worden dergelijke attesten door de commissaris-generaal beoordeeld samen met de andere elementen van het verzoek om internationale bescherming. Zij het volledigheidsalve nog opgemerkt dat in artikel 48/8, § 3, van de Vreemdelingenwet bepaald wordt dat het feit dat geen dergelijk medisch onderzoek heeft plaatsgevonden de commissaris-generaal niet belet om een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

2.3.3. Overeenkomstig artikel 57/6, § 1, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet is de commissaris-generaal bevoegd om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 van de Vreemdelingenwet in te trekken.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de vluchtelingenstatus in : [...] 2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.”

Op 26 februari 2013 werd verzoekster omwille van haar lesbische geaardheid erkend als vluchteling door de commissaris-generaal.

Ten gevolge van haar huwelijk in België in november 2024 met de Servische man K. K. werd verzoekster op 18 november 2025 tijdens een persoonlijk onderhoud gehoord bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal), waarbij zij in de gelegenheid werd gesteld hierop, alsook op het voornemen haar vluchtelingenstatus te heroverwegen, te reageren.

2.3.4. Na grondig onderzoek van het dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden lesbische geaardheid. Niet alleen haar huwelijk met K. K., maar ook een aantal tegenstrijdigheden en merkwaardige vaststellingen doorheen haar verklaringen met betrekking tot haar geaardheid ondermijnen de geloofwaardigheid van de door haar ingeroepen vervolgingsfeiten. Haar vluchtelingenstatus moet dan ook worden ingetrokken.

2.3.4.1. Ten eerste doen verzoeksters verklaringen over de wijze waarop zij als lesbische vrouw in 2024 een heteroseksueel huwelijk aanging op bijzonder ernstige wijze afbreuk aan haar beweerde lesbische geaardheid.

Waar verzoekster in het verzoekschrift voorhoudt dat zij (hoogstens) biseksueel is en dat het onredelijk is haar in een bepaald hokje, dat van hetero, te duwen op basis van het enkele feit van een huwelijk met een man en dat relaties en seksuele voorkeuren allesbehalve zwart-wit zijn, kan zij enkel wat dat laatste betreft worden gevolgd. Dat zij (hoogstens) biseksueel zou zijn en hier vanuit haar cultuur en achtergrond ook niet mee bekend is, kan niet worden aangenomen. Zo is de thans geopperde bewering van biseksualiteit volledig in tegenspraak met de verklaringen die zij tijdens de twee persoonlijke onderhouds in 2012 aflegde en op grond waarvan haar de vluchtelingenstatus werd verleend omwille van haar lesbische geaardheid. Zo verklaarde zij tijdens die twee onderhouds in 2012 uitdrukkelijk lesbisch te zijn en geen interesse gehad te hebben in mannen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud d.d. 10 september 2012, p. 7 en 16 en notities persoonlijk onderhoud d.d. 19 september 2012, p. 2). Doorheen haar derde persoonlijk onderhoud op 18 november 2025 verklaarde zij dan weer meermaals dat het niet zo is dat zij niet van mannen houdt (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud d.d. 18 november 2025, p. 6, 7 en 13). Gevraagd om de evolutie te schetsen van haar als lesbische vrouw naar een vrouw die een huwelijk aangaat met een man, verklaarde zij dat zij een relatie heeft met een man, dat er in Kosovo een andere mentaliteit is en dat er geen mannen zijn die een relatie willen met een lesbische vrouw (*ibid.*, p. 13). Nogmaals gepeild naar deze evolutie gaf zij aan dat zij zich probeerde te herinneren wat zij eerder verklaard had en dat zij destijds gezegd had dat zij ook van mannen hield (*ibid.*, p. 14). Dit blijkt echter op geen enkele wijze uit de verklaringen die zij na haar aankomst in België ten aanzien van de asielinstanties afgelegd heeft en kan dan ook op generlei worden toegeschreven aan vergetelheid, dan wel geheugenproblemen. Bovendien geeft zij met deze repliek op geen enkele wijze de evolutie in haar seksuele en/of relationele voorkeuren weer, hetgeen redelijkerwijze wel van haar kan worden verwacht. Dat haar echtgenoot een van de weinige mannen is die accepteert dat dit kan en dat hij haar heeft aanvaard zoals zij is (*ibid.*, p. 14), kan evenmin weerhouden worden als een afdoende omschrijving van haar evolutie van lesbische dame naar een vrouw die een heteroseksueel huwelijk aangaat. Verzoekster brengt tegen dit alles, door louter haar eerdere verschoningen zoals haar cultuur en achtergrond te herhalen, geen concreet en dienstig verweer tegenin. Waar zij opwerpt dat zij duidelijk geen traditionele heterorelaties wil of beoogt, wordt dit danig tegengesproken door haar huwelijk met een man en waarvan niet kan blijken dat dit onder dwang tot stand gekomen is, meer nog, verzoekster verklaarde uiteindelijk verliefd te zijn geworden alvorens ze daadwerkelijk huwde (*ibid.*, p. 4, 5 en 7).

Daar komen nog volgende vaststellingen bij die in de bestreden beslissing afdoende zijn onderbouwd en die steun vinden in het administratief dossier en waartegen in het verzoekschrift geen enkel concreet en dienstig verweer is gericht:

“ U gaf voorts aan niet geïnteresseerd te zijn in K. Gevraagd om dit uit te leggen gaf u aan niet geïnteresseerd te zijn geweest in een huwelijk. Gevraagd om in detail uit te leggen waarom u toch huwde als u geen interesse had in uw echtgenoot, kon u slechts aangeven dat u eerst niet geïnteresseerd was in hem, maar dat u uiteindelijk verliefd bent geworden zonder te verduidelijken waar deze verliefdheid vandaan kwam (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 4, 5 en 7).

• Gevraagd naar de reden waarom u in 2012 asiel had aangevraagd in België stelde u dat u een relatie had gehad met een vrouw en dat u hierdoor problemen met uw familie kreeg (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 7). Gevraagd hoe uw lesbische geaardheid in overeenstemming gebracht kan worden met uw huwelijk met een man gaf u aan dat u vroeger relaties had gehad met mannen, maar dat dit zonder gevoelens was. Erop gewezen dat u nochtans verklaard had verliefd te zijn geworden op uw man, verwees u naar uw gebrekkige kennis van het Nederlands (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 7). Nogmaals gevraagd hoe het zover komt dat u als lesbische dame met een man in het huwelijk getreden bent, gaf u aan dat dat het huwelijk is, dat u niet wist hoe u dat kon uitleggen. Nadien vroeg u zich nogmaals luidop af hoe u met vrouwen in contact kon komen als u de taal niet kent (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 7). Gevraagd hoe u uw huidige seksuele

geaardheid zou omschrijven gaf u aan dit niet te kunnen uitleggen. Gevraagd om het toch te proberen kon u opnieuw geen antwoord geven (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 7). Erop gewezen dat het vreemd is dat u als lesbische vrouw toch gehuwd bent met een man kwam u nogmaals niet verder dan te stellen dat u de taal niet kent en eraan toe te voegen dat uw passie voor mannen niet zo groot is dan uw passie voor L. (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 8)."

Op grond van het geheel van bovenstaande vaststellingen slaagt verzoekster er geenszins in enige, laat staan afdoende omschrijving te geven van de beweerde evolutie van lesbische dame naar een vrouw die, zonder dwang, een heteroseksueel huwelijk aangaat. Dat zij nooit enige hulp, uitleg of ondersteuning heeft gekregen met betrekking tot het LGBTQIA-landschap in België, mede omdat zij de taal niet spreekt, kan geen verschoning bieden voor het absoluut gebrek aan invulling van haar evolutie op het vlak van seksuele geaardheid.

Dat uit het enkele feit van haar huwelijk met een man niet kan worden afgeleid dat verzoekster niet langer op vrouwen valt en dat zij dit ook nooit als dusdanig heeft opgeworpen, kan worden aangenomen, doch gelet op het geheel van tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden in haar relaas kan wel degelijk geen enkel geloof meer gehecht worden aan de beweerde lesbische geaardheid.

2.3.4.2. Zo blijkt vooreerst, en ten tweede, dat verzoekster zich nauwelijks nog iets herinnert over de ontdekking van haar geaardheid én haar relatie met L., de vrouw met wie zij in Kosovo vijf jaar een relatie had alvorens die werd ontdekt en de problemen met haar familie begonnen en op grond waarvan zij in 2012 een verzoek om internationale bescherming indiende en haar de vluchtelingenstatus werd toegekend.

In eerste instantie kan verzoekster niets meer vertellen over de wijze waarop zij zich bewust werd van haar lesbische geaardheid. Er tijdens het persoonlijk onderhoud op gewezen dat zij toch iets moet kunnen vertellen gelet op het ingrijpende karakter hiervan, gaf zij aan dat zij medicatie tegen stress en slaappillen inneemt (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud d.d. 18 november 2025, p. 12). Op heden kan zij, in tegenstelling tot wat het geval was tijdens het persoonlijk onderhoud, wel aantonen dat zij minstens medicatie tegen stress inneemt gelet op het medisch stuk van 26 januari 2026 (stuk 2 bij verzoekschrift). Dit neemt echter niet weg dat zij los hiervan ook niet kon uitleggen hoe de inname van medicatie haar zou verhinderen om te vertellen over de wijze waarop zij zich bewust werd van haar geaardheid (*ibid.*, p. 12). Bovendien kan er maar zeer moeilijk ingezien worden, zoals de commissaris-generaal terecht aanstipt in de bestreden beslissing, dat verzoekster volstrekt niets meer zou kunnen vertellen over deze determinerende episode in haar leven, waarvan in alle redelijkheid kan verwacht worden dat zij dienaangaande kan vertellen, *quod non in casu*. Zelfs indien rekening wordt gehouden met haar culturele achtergrond en invloed, dan kan minstens een begin van verklaring over haar bewustwordingsproces worden verwacht.

Daar komt bij dat verzoekster ook niets meer wist te vertellen over de wijze waarop haar relatie met L. is gestart. Zij bleef stil op de vragen die haar in dit verband gesteld werden of gaf aan dit niet meer te herinneren (*ibid.*, p. 12). Gevraagd hoe hun relatie aan het licht kwam, vertelde zij echter dat de relatie begon zoals bij iedereen, ze zoenden en betastten elkaar. Andere details wilde zij niet meegeven (*ibid.*, p. 13). Gevraagd waar voor het eerst hun liefde voor elkaar geuit hebben, gaf zij aan dit niet te kunnen zeggen. Haar rechtvaardiging dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud tussen drie mannen zat (*ibid.*, p. 13), kan moeilijk overtuigen. Niet alleen had zij tot dan toe op geen enkele wijze aangegeven dat zij in dergelijke omstandigheden geen verklaringen kon afleggen, ook werd zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op 19 september 2012 reeds bijgestaan door een mannelijke advocaat. Hiervan maakte zij destijds geen probleem om details te geven.

Vervolgens wijst de Raad nog op volgende bijkomende, pertinente en draagkrachtige vaststellingen over het gebrek aan kennis over de wijze waarop haar relatie met L. aan het licht kwam en over de problemen die zij hierop gekend heeft met haar familie:

"• Gevraagd naar de wijze waarop uw relatie met L. aan het licht kwam, begon u naast de kwestie te vertellen over uw relatie met een man toen u zeventien of achttien jaar oud was, waarna u L. leerde kennen en jullie elkaar begonnen aan te raken en te betasten (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 13). Nogmaals gevraagd naar de ontdekking van jullie relatie verklaarde u dit zich niet te kunnen herinneren. U wist niet of de moeder van L. of een kind jullie gezien had. U gaf voorts aan dat jullie misschien in de kamer van L. waren geweest (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 13). Een dergelijk gebrek aan kennis over deze ingrijpende gebeurtenis is absoluut niet aannemelijk.

• Gevraagd naar de problemen die u hierop gekend heeft met uw familie omwille van uw relatie met L., kon u geen antwoord geven. U wist het niet meer. Buiten het feit dat u uit het huis gezet was, bent u deze zaken allemaal vergeten (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 9)."

Zoals in de bestreden beslissing reeds is aangestipt, kan verzoeksters rechtvaardiging voor haar gebrek aan herinneringen, namelijk dat dit alles reeds jaren geleden heeft plaatsgevonden, niet overtuigen. Ook in het verzoekschrift werpt verzoekster op dat het gaat om gebeurtenissen die bijna veertig jaar geleden plaatsvonden en dat het dertien jaar geleden is dat zij hierover heeft moeten spreken. Ook al dateert de ontdekking van haar seksuele geaardheid reeds van bijna veertig jaar geleden en is het dertien jaar geleden dat ze hierover heeft moeten spreken, dan nog kan redelijkerwijze verwacht worden dat verzoekster op heden toch nog op enerlei manier hierover iets kan vertellen, hetgeen evenwel geenszins het geval is. De ontdekking van haar geaardheid, alsook haar relatie met L. en de problemen die dit met haar familie heeft veroorzaakt, zijn ingrijpende gebeurtenissen die, indien waarachtig, een bepalende impact gehad hebben op verzoeksters leven. Een minimum aan kennis kan dan ook worden verwacht, *quod non in casu*.

Zoals hoger reeds aangehaald, toont verzoekster niet met overtuigende documenten aan dat zij geheugenproblemen heeft. Uit de stukken die voorliggen, kan enkel worden afgeleid dat verzoekster bij een psycholoog in het verleden zelf aangaf vergeetachtig te zijn, zonder klinische vaststelling of verklaring hierover en dat zij begin dit jaar ten overstaan van een dokter aangaf veel te vergeten. Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoekster reeds dertig jaar kampt met slaapproblemen en abnormaal hoge levels van stress en dat zij sinds 2021 in de menopauze zit zoals blijkt uit het medisch stuk van 26 januari 2026, hetgeen effect zou hebben op haar geheugen, toont dit nog niet aan dat verzoekster geheel niet in staat zou zijn om coherente en volwaardige verklaringen af te leggen. Dat zij zou kampen met geheugenproblemen, vindt alvast geen concrete basis in de thans voorliggende stukken en blijft niet meer dan een loutere hypothese die op geen enkele manier onderbouwd wordt met concrete onderzoeksresultaten of vaststellingen. Dat zij een trauma opliep door de oorlog in Kosovo, zoals zij eveneens aanhaalde tijdens haar persoonlijke onderhoud in 2012, wordt *an sich* niet betwist, doch uit niets blijkt dat dit haar zou verhinderen te vertellen over de bewustwording van haar seksuele geaardheid en haar hierop volgende problemen in 2012. Dat het krijgen van een coronavaccin invloed heeft gehad op haar geheugen en zij hierdoor een bijkomend trauma opliep en dat zij door een beenbreuk vijf jaar geleden gestresseerd is, zijn niet meer dan blote beweringen die op geen enkele wijze kunnen onderbouwen dat zij niet in de mogelijkheid zou zijn om iets te kunnen vertellen over haar initieel asielrelaas (*ibid.*, p. 9 en 12).

Het klopt dat verzoekster op heel wat antwoorden tijdens het persoonlijk onderhoud niet kon antwoorden omdat zij het volgens haar niet weet en dat ook de advocaat op het einde van het onderhoud hier de aandacht op vestigde, maar gelet op een analyse van alle stukken in het dossier slaagt verzoekster er niet in op overtuigende wijze aan te tonen dat dit aan werkelijke, zeer ernstige geheugenproblemen zou te wijten zijn.

2.3.4.3. Ten derde legde verzoekster ook tegenstrijdige verklaringen af over de periode nadat haar relatie met L. aan het licht kwam. Dit wordt op goede gronden als volgt onderbouwd in de bestreden beslissing:

“ • U verklaarde aanvankelijk dat u na de ontdekking van uw relatie met L. nog twee jaar bij uw familie bleef (CGVS 10 september 2012, p. 7). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud gaf u aan dat het ging om twee, drie of maanden (CGVS d.d. 19 september 2012, p. 8 en 9). In het kader van uw laatste persoonlijk onderhoud gaf u aan dat u twee of drie dagen na de ontdekking van uw relatie met L. uit huis werd gezet door uw familie (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 13).

• Nadien verbleef u gedurende anderhalf jaar soms op straat, soms bij een vriendin. U bent evenwel tegenstrijdig over de identiteit van deze vriendin. Eerst gaf u aan dat zij E. M. heette (CGVS 10 september 2012, p. 3 en 12; CGVS d.d. 19 september 2012, p. 9). Heden geeft u aan dat haar naam M. B. was (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 10).

• Net voor uw vertrek naar België verbleef u een periode bij een Macedonische familie. Ook dienaangaande bent u tegenstrijdig. Zo gaf u eerst aan slechts een week bij deze familie verbleven te hebben (CGVS d.d. 10 september 2012, p. 5, 6 en 15). Heden geeft u aan dat u daar (meer dan) een maand onderdak vond (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 10).”

Door andermaal te wijzen op geheugenproblemen en te benadrukken dat het gaat om gebeurtenissen van meer dan vijftien jaar geleden, slaagt verzoekster er niet in om afbreuk te doen aan deze drie tegenstrijdigheden, die allen steun vinden in het administratief dossier. Dat verzoekster niet in staat zou zijn om coherente en volwaardige verklaringen af te leggen of eventueel zou kampen met geheugenproblemen, is een blote bewering die geen concrete basis vindt in de thans voorliggende stukken en is, zo herhaalt de Raad, een loutere hypothese die op geen enkele manier onderbouwd wordt met concrete onderzoeksresultaten of vaststellingen. Bijgevolg mag dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat verzoekster coherente, volledige en doorleefde verklaringen kan afleggen omtrent de door haar aangehaalde motieven, waarin zij echter in gebreke is gebleven. De in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden, alsook vaagheden en incoherenties zijn bijgevolg geenszins verschoonbaar, waardoor de

bevindingen met betrekking tot de ongelooftwaardigheid van verzoeksters voorgehouden seksuele geaardheid en asielrelaas overeind blijven.

Vervolgens wenst de Raad nog aan te stippen dat geen van de neergelegde medische stukken op enige manier een bewijs vormen van verzoeksters voorgehouden seksuele geaardheid, noch de door haar voorgehouden problemen in haar land van herkomst, Kosovo. Een arts doet vaststellingen met betrekking tot de fysieke en/of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan rekening houdend met zijn bevindingen vermoedens hebben over de oorzaak van de klachten van zijn patiënt. Echter kan een arts nooit met enige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de ingeroepen klachten van zijn patiënt zijn ontstaan. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de medische of psychologische problematiek, die *in casu* zelfs geeneens worden geuit in de medische stukken, zijn louter gebaseerd op verklaringen van de patiënt zelf binnen de context van medische hulpverlening, hetgeen een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

2.3.4.4. Ten vierde overtuigen verzoeksters verklaringen over het totaal gebrek aan het zoeken van contact met L. na aankomst in België niet. De commissaris-generaal oordeelt in dit verband terdege als volgt:

“• Het is voorts weinig aannemelijk dat u sinds uw komst naar België op geen enkele wijze contact heeft gezocht met L., de vrouw met wie u in Kosovo een relatie had en voor uw passie zeer groot was (CGVS d.d. 19 september 2012, p. 9; CGVS d.d. 18 november 2025, p. 8). Dat u stress had na uw aankomst in België kan tot op zekere hoogte aangenomen worden, maar het gegeven dat u intussen reeds dertien jaar lang geen contact met haar zocht is zeer bevreemdend. U verwees in dit verband overigens opnieuw naar uw gebrekkige taalkennis, doch dit houdt geen steek gezien u met L. in het Albanees kan communiceren (CGVS d.d. 18 november 2025, p. 8).”

Waar verzoekster in het verzoekschrift opwerpt dat zij geen contact zocht met L. omdat het voor haar duidelijk was welke mogelijke schade zij aan L. en haar familie zou kunnen berokkenen hierdoor, stipt de Raad aan dat dit geenszins neerslag vindt in de notities van het persoonlijk onderhoud en dan ook niet meer is dan een *post factum* bijstelling. Waar zij aangeeft geen contactgegevens meer te hebben en hier moeilijk bij haar familie naar kan vragen, wijst de Raad er ten overvloede nog op dat er heden ten dage heel wat mogelijkheden zijn om contactgegevens te verzamelen, dat verzoekster zowel *Facebook*, *TikTok* als *Instagram* gebruikt (*ibid.*, p. 2-3, 9) en dat zij bovendien niet aantoonde pogingen hiertoe te hebben ondernomen, laat staan dat zij hierin beknot werd.

De Raad kan zich evenwel niet scharen achter de vaststellingen in de bestreden beslissing over het ontbreken van relaties in België met vrouwen sinds haar aankomst en het niet ondernemen van pogingen om in contact te komen met vrouwen om haar geaardheid in twijfel te trekken.

De Raad benadrukt evenwel dat de motivering van de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden, incoherente verklaringen, vaagheden en onaannemelijkheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat geen enkel geloof gehecht kan worden aan verzoeksters lesbische geaardheid, aan haar relatie met L. en de daaruit volgende problemen.

2.3.4.5. Door het afleggen van bedrieglijke verklaringen in dit verband heeft verzoekster bewust de asielmotieven op basis waarvan zij in 2013 de vluchtelingenstatus heeft verkregen verkeerd voorgesteld. Derhalve kan er overgegaan worden tot de intrekking van haar vluchtelingenstatus voor zover zij geen andere motieven kan aanbrengen die het behoud van het haar toegekende statuut kunnen rechtvaardigen. Dit is hier evenwel niet het geval. Hiernaar gevraagd verwijst verzoekster immers enkel naar de problemen die zij gekend heeft met haar familie omwille van haar geaardheid en omwille van haar lesbische relatie met L. (*ibid.*, p. 14), waaraan zoals hierboven vastgesteld geen enkel geloof meer gehecht kan worden. De verwijzing naar landeninformatie om aan te duiden dat Kosovo het meest homofobe land in de Balkan is, is dan ook evenmin dienstig.

Waar verzoekster in het verzoekschrift nog stelt dat een terugkeer naar Kosovo onmiskenbaar een grote invloed zal hebben op haar gezondheidstoestand, die wordt gekenmerkt door depressie en suïcidaliteit, merkt de Raad op dat er geen elementen voorliggen waaruit kan worden afgeleid dat verzoekster geen toegang zou hebben tot de Kosovaarse gezondheidszorg. Waar verzoekster betoogt dat het voor haar onmogelijk is om in Kosovo te werken wegens haar gezondheidstoestand en dat zij aldaar geen inkomsten heeft, stipt de Raad aan dat een dergelijke vrees louter socio-economisch van aard is en als dusdanig niet ressorteert onder het toepassingsgebied van het Verdrag van Genève, dat voorziet in internationale bescherming voor personen die hun land van herkomst zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor

vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep.

2.3.4.6. In verband met de door verzoekster tijdens de administratieve neergelegde documenten treedt de Raad de volgende pertinente beoordeling van de commissaris-generaal bij, die door verzoekster geenszins wordt betwist:

“Dat u een Belgisch vluchtelingenpaspoort heeft en dat u gekend bent bij het OCMW omwille van uw psychologische problemen wordt niet betwist. In dit verband kan er overigens nog opgemerkt worden dat uit niets blijkt dat u geen toegang zou hebben tot de Kosovaarse gezondheidszorg. U heeft in het verleden overigens reeds beroep kunnen doen op een psycholoog in Kosovo (CGVS 10 september 2012, p. 10 en 11).”

2.3.5. Gelet op de hogere vaststellingen blijkt dat de commissaris-generaal, ingevolge de valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, terecht toepassing heeft gemaakt van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet.

De intrekking van verzoeksters vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet wordt bevestigd.

2.3.6. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in haar land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster uitvoerig werd gehoord bij het commissariaat-generaal, daarin begrepen over het element dat aanleiding gaf voor de heroverweging van haar vluchtelingenstatus. Zij kreeg de mogelijkheid haar argumenten kracht bij te zetten, kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in de aanwezigheid van een tolk die het Albanees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.8. Evenmin is het redelijkheidsbeginsel geschonden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.9. Door de Raad kan in hoofde van de verwerende partij, gelet op het voorgaande, geen manifeste beoordelingsfout worden ontwaard.

2.3.10. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.11. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad

niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt ingetrokken overeenkomstig artikel 55/3/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend zesentwintig door:

V. SERBRUYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS